

פרק שלישי שבועות שתים כא.

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

קמ"ל בדשנין ליה. וְה'ת ה'כ צג'ן דיז'ור חד נומלאו לרצין
ל'יה מס' ה'ם ניקח הקב'ן צ'ר'ן צ'ן מנומא מלעון הווע'ו ו'ל'ה האטמ'ה
הסדר צ'ה ממ'ה דהמ'ר דיז'ור חד נומלאו ומיאו צ'ילעטמ'י זוכיפלי'
מוס'ה צ'אדיל דבז'יז'ור חד נומלאו דקלהמל אטט צו' זאקל דיז'יז'ול
חד נומלאו וכן מאנל'ה מות יומת
ונז'ים הצעם בוי' זונל'ינטן לנטטנוו

קמ" ל' דומני ניא. נקמן: ואונערין זיימא. סמ' דקמנין זוּ וזקנַן
המתן סן זומר נך כטס מאכיה קרכן ען אונערין זאכער זאכער קך מעדין
קריכן ען זוּ דהאלטער זאָל' האַלטער זאָל' ען זיימא זאָל' זיימא זאָל' [ע']:
אַלטער לאַלטער: גְּדוֹלָה בְּדִינָה, לְבָנָה בְּדִינָה.

המיעוט נטהנו. מטענו מילא גבאי. מטענו מילא חכלתי ומליח חכלתי. מילא חכלתי ומליח חכלתי.

תורה או רשות
1. לא תשבחו בשמי
לשקר וחולת את
אל-זרקן יי'ירא ט' ב'
2. איש כיidor גנער
לווי והשבה שבדבון
לאסאר אסיך על נפשו
היל דברוי בכל הארץ
מפני עשיה.
3. אל תשלח את שם
אל-זרקן ליעסאו יא
קיחקה יא את אשר ישא
את שם מלעוזא: שמות כ

קמ"ל כדרני ליה ואיבעית אימא כשם
שمبיא קרבן על שקר קר מביא קרבן על שוא
ר"ע היא דמהיב לשער כלחבא מיתיבאי
ו היא שבועת שא נשבע לשונת את הדוע
לאדם שבועת שקר נשבע להחלף אימא
שבועה ומחלף כי אתה רבין א"ר רימה
א"ר אבוחו א"ר יוחנן אכלתי ולא אכלתי שקר
אוורההיה ¹ מלא השבעו בשמי לשקר ואכל
לא אוכל עבור ² בלא יהל דבריו זואי ווייא
שבועת שא נשבע לשונת את הדוע לאדם
אמר רב פפא הא דרב אבוחו ³ לאו בפירוש
איתמר אלא מכלא איתמר ⁴ דאמר רב אידי
בר אבין אמר רב עמרם אמר רב יצחק א"ר
וחונן ר' יהודה אומר משום ר' יוסי הגליל
יעיכל לא תעשה שבתורה לאו שיש בו
מעשה לוקין עליו ישן מושב ומיר ומכלך את
לקון עליו ייחוץ מנשבע ומיר ומכלך את
חבירו בשם נשבע מנין א"ר יוחנן משום
רשבי ⁵ אמר קרא ⁶ לא תשא את שם ה'
אליהך לשוא כי לא ניקה ב"ד של מטה
אין מנין אותו אבל ב"ד של מטה מלכנו
אותו ומণין אותו א"ל רב פפא לאב"י
למא הци קאמיר רחמנא לא ניקה כלל
רכבתיב כי לא ניקה ה' הוא דין מנקה
אבל ב"ד של מטה מלכנו אותו ומणין אותו
אשכחן שבועת שא שבועת שקר מנין
ו יוחנן דידיה אמר לשוא לשוא שהי פעמים
אם אין עני לשבועת שא תנדו עני
לשבועת שקר והוא בה ר' אבוחו דאי שבועת
שקר ה' אלימא שבועה שלא אוכל ואכל
לאו שיש בו מעשה הוא ולא אמר שבועת
שאוכל ולא אכל הא מי לוכה והא ⁷ איתמר
שבועה שאוכל בכור וו הום ו עבר הום ולא
אכללה רבינו יוחנן ור' דמרוי תורייהו אין
לוכה ר' יוחנן אמר אין לך משום דהוה
אין לך עליו ור' אמר אין לך משום דהוה
דרדוה התראת ספק והתראות ספק לא שמה
לאו שאין בו מעשה וכל לאו שאין בו מעשה
התראה ⁸ וא"ר אבוחו תחאה באכלתי ולא
אכלתי ומאי שנא ⁹ אמר רבא בפירוש
ריבתה תורה שבועת שקר דומה לשוא
מהו שא לשער אפ' שקר נמי לשער
איתביבה רבינו ירימה לרבי אבוחו ¹⁰ שבועה
שלא אוכל בכור וו שבועה שלא אוכלנה
שבועה שלא אוכלנה ואכללה אין חיב
אללא אחת זו היא שבועת בטוי שחיבין
על ודונה מכות ועל שגנחה קרבן עליה
ו יורד אבל אכלתי ולא אכלתי לאו למעוט
לא למעוט אכלתי ולא אכלתי מקרben ור'
אללא על העתיד לבא אבל מילקא וכי
אימא

וילא אכליתי מחייב ליה מלכותו. ופדריק רבע בא בפיו כתחיב לא תענה ברעך עד שקר. ובולוחות האחרונים שקר נמי לשעבר הוא: אני דاكتלוי ולא אכליתי אוכלונלה שבועה שלא אוכל ואכללה אינו חייב אלא

בأكلתי ולא אכלתך. כלומר מה בראול ולא אכל פטור לר' יוחנן. ובא